

Workshops met Els Beerten

Fronsende wenkbrauwen, handen voor het hoofd, pennen in de mond en peinzende blikken die naar het plafond staarden. Dat waren de beelden die je kreeg bij het binnenstappen van het lokaal van de O.S. Albergastraat. Een workshop dialoog werd er gehouden, verzorgd door de Vlaamse schrijfster, Els Beerten die als *Writer in Residence* in Suriname was. Het WIR programma wordt gefinancierd door het Nederlands literair productiefonds en het Vlaams fonds voor de letteren. Cursisten konden op 4 en 5 april 2005 oefenen en vragen stellen over de thema's dialoog en conflictopbouw. Bukutori, een jonge stichting, die het schrijven, vertellen en lezen bevordert had de organisatie van deze workshops. In een korte tijd van kennismaking met de schrijfster en aankondiging via de media is het de organisatie gelukt om 19 (aspirant) schrijvers bij te scholen in schrijverstechnieken. Korte tijd, omdat de stichting niet op de hoogte was van het verblijf van de schrijfster.

In Suriname is er veel talent op vertel- en schrijfgebied, echter zijn er weinig ontplooiingskansen. Middels dergelijke workshops wil de stichting scholing geven aan (aspirant) schrijvers. Verrassend was de grote opkomst van mensen die zowat niets afwisten van schrijven en van personen die reeds hadden gepubliceerd maar toch de behoefte hadden aan detail, uitdieping, uitwisseling van ideeën. Els won de gouden zoen, de bekroning voor het beste kinderboek van Nederland in 2004. Lopen voor je leven is een boek dat zich in vier, hooguit zes uren laat lezen en je in zijn greep houdt van begin af aan. Dat Els Beerten behalve een goede schrijver, een vakkundige docent is, was te merken aan haar participatieve methodieken om de cursisten de specifieke onderwerpen duidelijk te maken. Bij het thema dialoogopbouw moest je bijvoorbeeld in niet meer dan vijf woorden een dialoog uitgaande van een persoon opschrijven. De hersenen kraakten maar waren na de uitleg van de docent het allen over eens dat spreektaal anders is dan schrijftaal en dat bij het schrijven van een dialoog dat ook een rol speelt.

Bij de workshop conflictopbouw werd muziek van verschillende genres afgespeeld waarna werd gevraagd welke beelden er bij je opkwamen en die neer te pennen. Aan de hand van deze speelse, maar praktische oefeningen werd duidelijk hoe met conflict om te gaan of spanning te brengen in een verhaal. Els Beerten kon jammer genoeg niet alle 19 beschreven opdrachten bespreken, daar de tijd te kort was. Maar de behoefte aan feedback werd duidelijk gevoeld.

De schrijfster zei dat ze tijdens haar verblijf de grote vertelkracht van vele mensen heeft mogen meemaken. Zowel haar studenten van het IOL (waar ze de module creatief schrijven voor eerstejaars verzorgde en participeerde aan de module didactische werkvormen rond jeugdliteratuur voor tweedejaars) als de deelnemers aan de workshops blonken uit in het vertellen en het naar voren brengen van geschreven teksten. Els Beerten meent dat het aanwenden van de orale verteltraditie bij het schrijven van literaire teksten voor een eigenheid kan zorgen die Suriname uniek maakt. Het zou mooi zijn mocht hier rond meer gebeuren/georganiseerd worden. Mensen mogen ten eerste gewezen worden op hun kwaliteiten, en moeten daarna de kans krijgen om ermee te spelen. Een jongen of meisje met voetbaltalent vindt zonder probleem een coach die hem of haar wil trainen en vormen tot een betere speler, een jonge muzikante vindt vaak moeiteloos een muziekleraar, waarom zou een jonge of aankomende schrijver geen schrijfcoach mogen hebben? Daarnaast viel het haar ook op dat er weinig / geen uitgeverijen zijn. Uitgeven in eigen beheer is een dure zaak, en schrijvers zelfs voor de eigen verkoop moeten zorgen, terwijl een schrijver vooral moet schrijven. Ondertussen is de schrijfster weer in België. Een deel van haar hart ligt vanaf dit verblijf voor altijd in Suriname. "Er zijn zoveel raakvlakken tussen dit land en mijn leven thuis, dat thuiskomen in België geen breuk heeft betekend met de afgelopen zes weken. Suriname is niet het einde van de wereld voor mij. Het ligt er middenin, en er valt ontzettend veel van te leren. Ik heb er vrienden voor het leven gemaakt, althans, zo voelt het aan. En wat vrienden betreft, heb ik me nog nooit vergist."

Ruth San A Jong

Bron Tijdschrift *Nederlands in Suriname*